

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ R. P.**, bývajúceho v B., **2/ M. P.**, bývajúceho v B., **3/ A. P.**, bývajúcej v B., všetci zastúpení H., so sídlom v B. proti žalovanému **W.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. J. H., advokátom v B., **o nahradenie prejavu vôle**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 285/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2010 sp. zn. 7 Co 80/2009, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2010 sp. zn. 7 Co 80/2009 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 1. decembra 2008 č.k. 10 C 285/2004-653 a vec vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 14. februára 2002 č.k. 7 C 192/2000-22 zamietol návrh, ktorým sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanému ponúknuť žalobcom na predaj spoluvlastnícky podiel X. z nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., zapísaných v katastri nehnuteľností na LV č. X. ako pozemok parc. č. X. – zastavaná plocha o výmere X. m² a stavba s. č. X. – dom postavený na pozemku parc. č. X. a to za kúpnu cenu 816 250,-- Sk (v dôsledku porušenia predkupného práva). Žalobcom 1/ až 4/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 900,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konštatoval, že k porušeniu predkupného práva zo strany žalovaného došlo tým, že spoluvlastník P. W. založil ako jediný spoločník obchodnú spoločnosť W., (žalovaný), ktorej základné imanie tvorí nepeňažný vklad v sume 1 306 000,-- Sk a jeho predmetom je spoluvlastnícky podiel p. W. o veľkosti X. na predmetných nehnuteľnostiach. Žalobcovia sa však nedovolali neplatnosti prevodu spoluvlastníckeho podielu, ale domáhali sa realizácie predkupného práva

založeného na dohode, hoci žiadna dohoda medzi žalobcami uzavretá nebola. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. januára 2003 sp. zn. 13 Co 464/2002 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Žalobcom 1/ až 4/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 2 820,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Voči tomuto rozsudku pripustil dovolanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žaloba je vnútorne rozporná, preto jej nebolo možné vyhovieť. K otázke zásadného právneho významu uviedol nasledovné. Ak § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovuje pri porušení predkupného práva možnosť domáhať sa, aby nadobúdateľ ponúkol vec na predaj, mohol by sa teoreticky domáhať aj len nahradenia prejavu vôle uložením povinnosti nadobúdateľa ponúknuť vec oprávneným na predaj. Otázkou zostáva, či má takýto nadobúdateľ (ktorý vec nadobudol na základe neplatného právneho úkonu) právo vec predávať spoluvlastníkom, ktorým zostalo predkupné právo zachované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 27. júla 2004 sp. zn. 3 Cdo 123/2003 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že pokiaľ odvolací súd zaujal názor, že žaloba je vnútorne rozporná, jej jednotlivé časti si protirečia a že teda žalobný návrh je vadný (§ 79 ods. 1 O.s.p.), nebolo možné túto skutočnosť považovať za dôvod pre potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa. Občiansky súdny poriadok pritom účastníkovi priznáva právo byť informovaný súdom, že jeho žaloba je považovaná za nesprávnu alebo neúplnú, a tiež právo na základe výzvy súdu ju opraviť alebo doplniť. Dopustil sa tým závažnej procesnej vady (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pre úplnosť uviedol, že ak podielový spoluvlastník prevedie vec na osobu, ktorá nevykazuje znaky osoby uvedenej v § 116 Občianskeho zákonníka, bez toho, aby predmet prevodu ponúkol skôr oprávnenému spoluvlastníkovi, nie je jeho úkon o prevode veci absolútne neplatný, ale relatívne neplatný. Oprávnený spoluvlastník má v takom prípade dve (navzájom sa vylučujúce) možnosti : buď sa dovoľá neplatnosti tohto úkonu (§ 40a Občianskeho zákonníka), alebo uplatní svoje práva v zmysle § 603 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 21. decembra 2006 č.k. 10 C 285/2004-519 návrh žalobcov zo 7. decembra 2000 v zmysle neskorších zmien odmietol. Účastníkom

náhradu trov konania nepriznal. S poukazom na § 103, § 104 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že petit návrhu nie je jednoznačne vykonateľný.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. mája 2007 (nesprávne uvedený rok 2006) sp. zn. 3 Co 89/2007 zrušil uznesenie prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 1. decembra 2008 č.k. 10 C 285/2004-653 návrh zamietol, konanie voči žalobkyni 4/ zastavil (§ 96 O.s.p.). Vyslovil, že o trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o žalobe o nahradenie prejavu vôle požadujúcej uloženie povinnosti žalovanému ponúknuť na predaj spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach môže súd rozhodnúť len tak, že návrhu úplne vyhovie alebo ho zamietne. Sám však nemôže obsah ponuky modifikovať a dopĺňať tak, aby obsahovala náležitosti ponuky v zmysle ustanovenia § 605 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia sa podľa názoru súdu nesprávne domáhajú výkonu svojho predkupného práva, pretože ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka, § 603 až § 606 Občianskeho zákonníka vo svojich skutkových podstatách predpokladajú vykúpenie prevádzaného spoluvlastníckeho podielu oprávnenými spoluvlastníkmi v celosti. Ustanovenie § 140 veta druhá Občianskeho zákonníka ustanovuje vykúpenie podielu a nie časti podielu. Z uvedeného vyplýva, že vykúpiť prevádzaný podiel môžu aj len niektorí spoluvlastníci a to pomerne podľa veľkosti svojich podielov, ale sú povinní vykúpiť vždy prevádzaný podiel v celosti.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. júna 2010 sp. zn. 7 Co 80/2009 zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalovanému uložil povinnosť ponúknuť žalobcom 1/, 2/, 3/, na predaj spoluvlastnícky podiel X., každému X. na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Katastrálnym úradom v B. – Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky B. na LV č. X. ako pozemok parc. č. X. – zastavaná plocha o výmere X. m² a stavba s. č. X. – dom postavený na pozemku parc. č. X. a to každému za kúpnu cenu 9 031,51 €, spolu za kúpnu cenu 27 094,53 €, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že napriek tomu, že dovolací súd zrušil rozsudky súdov oboch stupňov bez toho, aby ich podrobil preskúmaniu z hľadiska vecnej správnosti skutkových a právnych záverov, na ktorých boli tieto rozhodnutia založené, zaoberal sa otázkou správnosti a vhodnosti

zvolenej žaloby a to v súvislosti s otázkou, či všeobecná právna úprava predkupného práva, ktorá má záväzkovú povahu, sa vzťahuje aj na prípady zákonného predkupného práva, ktoré má vecnú povahu. Ak podielový spoluvlastník prevedie vec na osobu, ktorá nevykazuje znaky v § 116 Občianskeho zákonníka bez toho, aby predmet prevodu ponúkol najskôr oprávnenému spoluvlastníkovi, nie je jeho úkon absolútne neplatný, ale relatívne neplatný. Dovolací súd vyslovil právny názor, že oprávnený spoluvlastník má v takom prípade dve možnosti, a to buď sa dovoľá neplatnosti tohto úkonu, alebo uplatní svoje právo v zmysle § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd a aj prvostupňový súd dospeli k rovnakému záveru v tom, že došlo k porušeniu predkupného práva, keď W. vložil do základného imania spoločnosti, ktorú založil ako jediný zakladateľ svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach bez toho, aby ho ponúkol na odkúpenie ostatným spoluvlastníkom. Pretože v danom prípade ide o nahradenie prejavu vôle nadobúdateľa (žalovaného) ponúknuť na predaj spoluvlastnícky podiel z nehnuteľností žalobcom, je potrebné ponuku urobiť v predpísanej forme a s obsahom, z ktorého vyplývajú všetky podmienky predaja. Pri predaji nehnuteľnosti sa musí ponuka urobiť písomne. Obsah ponuky v zákone nie je presne vymedzený. V § 605 Občianskeho zákonníka je iba všeobecné konštatovanie, že ponuka sa robí ohlásením všetkých podmienok. Z výkladu tohto ustanovenia a z teórie právnych úkonov vyplýva, že ponuka musí predovšetkým obsahovať predmet predaja a cenu predaja, keďže ide o podstatné náležitosti kúpnej zmluvy. V súvislosti s názorom súdu prvého stupňa (bol tiež dôvodom zamietnutia návrhu žalobcov), že žalobcovia si mohli uplatniť len celý spoluvlastnícky podiel nadobúdateľa, je potrebné uviesť, že takáto argumentácia súdu nemá oporu v zákone a odporuje logike.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak, že odvolací súd potvrdí prvostupňové rozhodnutie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 238 ods. 1 O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že žalobcovia v konaní nemali ujasnené čoho sa mali v súdnom konaní domáhať. Krajský súd ako odvolací súd rozhodol o niečom úplne inom ako sa domáhali žalobcovia. Krajský súd rozhodol o uložení povinnosti. Z nahradenia prejavu vôle urobil bez akéhokoľvek procesnoprávneho základu uloženie povinnosti. Týmto bezprecedentne porušil princíp rovnosti účastníkov súdneho konania a proti ich vôli – v rozpore s tým čoho sa domáhali žalobcovia, rozhodol o ich nároku. Odvolací súd, tým ako rozhodol, porušil aj dispozičný princíp občianskoprávneho súdneho konania. Odvolací súd ďalej protizákonne vymedzil veľkosť spoluvlastníckeho podielu, ktorý je žalovaný povinný ponúknuť na predaj.

Do základného imania obchodnej spoločnosti P. W. vložil svoj spoluvlastnícky podiel, t.j. X. (X.), ale žalobcovia sa domáhali vykúpenia len X.. Krajský súd takto vymedzený spoluvlastnícky podiel akceptoval, hoci zákon takúto možnosť nepripúšťa. Pokiaľ ide o žalobkyňu 4/ uviedol, že neuplatnenie si predkupného práva, čo len jedným zo spoluvlastníkov nemôže byť – hoci na základe jeho vôle – zväčšením vykupovaných podielov len niektorých spoluvlastníkov, ale je pomerným (podľa veľkostí podielov) zväčšením podielov všetkých jednotlivých spoluvlastníkov, ktorým patrí predkupné právo. S poukazom na článok 20 ods. 1 Ústavy SR osobitne upozornil na rozhodnutie NS ČR z 29. apríla 2004 sp. zn. 22 Cdo 1836/2003 a tam vyslovený právny názor, že v tomto prípade išlo o prevod na blízku osobu, preto predkupné právo ani nevzniklo. P. W. realizoval svoje vlastnícke právo tak, že chcel užívať a požívať úžitky predmetu vlastníckeho práva. Podľa § 59 ods. 1 Obchodného zákonníka vkladom (aj nepeňažným) spoločníka jeho majetku do základného imania obchodnej spoločnosti mu umožňuje podieľať sa na výsledku podnikania takéhoto subjektu. Kapitalizácia majetku – predmetu vlastníckeho práva, nie je jeho zbavenie sa – prevod ale je zhodnotením majetku. Ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že žalovaný bol v konaní poškodený a žalobcovia boli na jeho úkor zvýhodnení.

Žalobcovia 1/ až 3/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného odkázali na svoje doterajšie písomné podania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie je podané opodstatnene.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou,

ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa dovolací súd najprv otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené procesné vady neboli v dovolaní tvrdené a v dovolacom konaní nevyšli vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. najavo.

Dovolací súd však zistil, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Vady konania vymedzené v zhora citovaných častiach ustanovenia § 237 O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej

republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f) O.s.p. a zároveň aj **dôvodnosť** podaného dovolania.

Dovolací súd po preskúmaní veci zistil, že **krajský súd a ani okresný súd** sa vo svojom rozhodnutí nijako **nevysporiadali s námietkou žalovaného týkajúcej sa prevodu svojho spoluvlastníckeho podielu na blízku osobu**. Žalovaný už v podaní doručenom Okresnému súdu Bratislava I 24. augusta 2006 (č.l. 482 a nasl.) uviedol, že ak spoluvlastník vkladá svoj spoluvlastnícky podiel z nehnuteľnosti do spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej je spoločníkom, ide o prevod spoluvlastníckeho podielu na právnickú osobu ako osobu jemu blízku a predkupné právo podľa § 140 Občianskeho zákonníka ostatným spoluvlastníkom nevzniká. Na podporu svojho právneho názoru priložil rozhodnutie NS ČR z 29. apríla 2004 sp. zn. 22 Cdo 1836/2003. Na toto rozhodnutie poukázal aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcov proti rozsudku prvostupňového súdu (č.l. 703) ako aj v dovolaní. Súdny nižších stupňov **odôvodnili svoje rozhodnutia v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p., keď uviedli len nedostatočne a nezrozumiteľne, z akých skutočností vychádzali a akými úvahami sa pri posudzovaní otázky prevodu spoluvlastníckeho podielu z nehnuteľností na blízku osobu** (§ 116 Občianskeho zákonníka) **riadili**. V tomto smere je potrebné podrobnejšie vysvetliť, či je možné tento prevod vnímať ako prevod na osobu blízku. A v prípade, že je súd názoru, že prevod spoluvlastníckeho podielu z nehnuteľnosti v danej veci nemožno považovať za prevod na blízku osobu (§ 116 Občianskeho zákonníka), je potrebné uviesť dôvody.

Odvolačný súd (a aj prvostupňový súd) sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia.

Dovolačný súd ďalej uvádza, že odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia uložil žalovanému povinnosť ponúknuť žalobcom 1/, 2/, 3/, na predaj spoluvlastnícky podiel X., každému X. na predmetných nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., a to každému za kúpnu cenu 9 031,51 €, spolu za kúpnu cenu 27 094,53 €, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia však uviedol, že v danom prípade ide o nahradenie prejavu vôle. V dôsledku toho je rozhodnutie odvolacieho súdu navyše nepreskúmateľné. Uvedeným rozhodnutím sa vôľa žalovaného nenahradila, pretože ako vyplýva z výroku, žalovanému bola uložená vyššie uvedená povinnosť. Odvolací súd sa ďalej nevysporiadal s napadnutým zastavujúcim výrokom rozhodnutia prvostupňového súdu. V odôvodnení rozhodnutia v tejto súvislosti nič neuviedol a rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil (nie v časti). Preto aj z tohto dôvodu je rozhodnutie krajského súdu nepreskúmateľné.

Podľa § 118 ods. 4 O.s.p. ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva jednak procesná povinnosť súdu vyzvať účastníkov na zhrnutie ich návrhov a vyjadriť sa k dokazovaniu i právnej stránke veci, jednak tomu zodpovedajúce **procesné oprávnenie účastníka na „záverečnú reč“**. V nej môžu účastníci (ich zástupcovia) zhrnúť svoje návrhy, vyjadriť svoj názor na vykonané dokazovanie z hľadiska jeho úplnosti, zákonnosti a hodnotenia jednotlivých dôkazov. Vyjadriť sa môžu tak k skutkovej ako aj právnej stránke veci. Takéto zhrnutie a vyjadrenie nemusí predniesť osobne účastník konania, môže ho za neho predniesť jeho zástupca. Podstatný obsah tohto zhrnutia a vyjadrenia treba uviesť do zápisnice o pojednávaní. Zo spisu vyplýva, že na pojednávaní pred odvolacím súdom 9. júna 2010 (č.l. 715-717 spisu), súd oboznámil

doterajší priebeh konania, vypočul právneho zástupcu žalobcov, právneho zástupcu žalovaného. K veci sa vyjadril aj žalovaný (konateľ žalovaného). Záverom na prednesy reagoval právny zástupca žalobcov. V zmysle zápisnice o pojednávaní z 9. júna 2010 odvolací súd „doplnil“ dokazovanie čítaním listinných dôkazov založených v spise. Následne odvolací súd odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku. Rozsudok bol vyhlásený 30. júna 2010. Zápisnica o pojednávaní pred odvolacím súdom z 9. júna 2010 nesvedčí o tom, že by odvolací súd rešpektoval § 118 ods. 4 O.s.p. a že by pred skončením odvolacieho pojednávania vyzval účastníkov konania, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Možno teda konštatovať, že aj týmto postupom odvolací súd odňal dovolateľovi možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na zistenú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. rozsudok odvolacieho súdu a prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p.), pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti, ani ďalšími dôvodmi dovolania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová